



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 764/05
02.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih AA i BB, zbog krivičnog dela omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Smederevu i branilaca optuženih, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Smederevu K.87/03 od 02.02.2005. godine, u sednici veća održanoj 02.11.2005. godine, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Smederevu i branilaca optuženih AA i BB, a presuda Okružnog suda u Smederevu K.87/03 od 02.02.2005. godine, **POTVRĐUJE.**

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Smederevu K.87/03 od 02.02.2005. godine, optuženi AA i BB su oglašeni krivim za po jedno krivično delo omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. OKZ i osuđeni na kazne zatvora u trajanju od po šest meseci. Prema optuženima je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta i to 0,46 grama bruto mase indijske konoplje. Optuženi su obavezani da na ime paušala plate, po 3.000,00 dinara, a optuženi BB, na ime troškova krivičnog postupka iznos od 21.700,00 dinara.

Protiv navedene presude, žalbu je blagovremeno izjavio Okružni javni tužilac, zbog odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda preinači u pogledu odluke o kazni, u smislu žalbenih navoda.

Žalbu je blagovremeno izjavio i branilac optuženog AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje ili da se preinači u pogledu odluke o kazni, tako što će mu se izreći uslovna osuda.

Žalbu je izjavio i branilac optuženog BB, zbog povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni i odluke o troškovima postupka, s predlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženi osloboditi optužbe ili mu izreći uslovnu osudu.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.907/05 od 16.05.2005. godine, predložio je da se žalba Okružnog javnog tužioca uvaži i optuženima izreknu strožije kazne zatvora, a da se žalbe branilaca optuženih odbiju, kao neosnovane.

Vrhovni sud je u sednici veća, održanoj u smislu člana 375. ZKP u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u žalbama i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalbe su neosnovane.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, niti bitne povrede na koje se žalbom branioca optuženog AA, ukazuje.

Neosnovano se žalbenim navodima branioca optuženog AA, ističe da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, odnosno da nema razloga o odlučnim činjenicama i da je izreka presude nerazumljiva, protivrečna sama sebi i razlozima presude. Iz opisa radnji navedenih u izreci i pobijane presude, proizilaze sva bitna obeležja bića krivičnog dela omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. OKZ, za koje su optuženi pobijanom presudom oglašeni krivim. O svim odlučnim činjenicama dati su dovoljni, jasni i pravilni razlozi koji ne sadrže protivrečnosti, niti je izreka presude protivrečna datim razlozima. Odbrana ovog optuženog detaljno je cenjena, kako pojedinačno, tako i u odnosu na ostale izvedene dokaze, pa se žalbeni navodi optuženog i njegovog branioca da je prvostepena presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, ocenjuju neosnovanim.

Suprotno navodima u žalbama branilaca optuženih AA i BB, prvostepena presuda se zasniva na činjenicama i dokazima izvedenim tokom celog krivičnog postupka, u istrazi i na glavnom pretresu. Pobijajući navedenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja branioci ovih optuženih u suštini pobijaju pravilnost ocene izvedenih dokaza, navodeći da je prvostepeni sud pogrešio, što nije poverovao odbrani optuženog AA, odnosno optuženog BB, pri čemu se osporavaju činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda za postojanje krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženih za ova krivična dela.

Po oceni Vrhovnog suda, žalbenim navodima se ne dovodi u sumnju utvrđeno činjenično stanje i zaključak prvostepenog suda, da je optuženi AA kritičnog dana u prostorijama okružnog zatvora, gde su oba optužena izdržavali kazne zatvora, dao na uživanje opojnu drogu marihuanu optuženom BB, koju je na njegovo traženje nabavio van zatvora i to "džoint", koji je uneo u zatvorske prostorije i dao mu na uživanje, da bi potom optuženi BB, ovaj "džoint" podelio sa svedokom SS i njemu na taj način omogućio uživanje opojne droge.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjen krivični zakon, kada je sud radnje optuženih AA i BB, pravno kvalifikovao kao krivično delo neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. OKZ.

Ispitujući prvostepenu presudu, u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve okolnosti i činjenice, u smislu člana 41. OKZ, koje su od uticaja na vrstu i visinu krivičnih sankcija, pa su izrečene kazne zatvora u trajanju od po šest meseci, adekvatne težini izvršenih krivičnih dela, stepenu krivične odgovornosti izvršenih dela i da predstavljaju nužnu i dovoljnu meru za postizanje svrhe kažnjavanja propisane članom 33. OKZ, posebno što se u žalbi javnog tužioca, ne navode neke nove okolnosti, koje bi mogle imati takav značaj koji bi opravdavao izricanje strožih kazni, niti se u žalbama branilaca optuženih ukazuje na okolnosti koje bi opravdavale izricanje blažih kazni od onih koje je optuženima pravilno izrekao prvostepeni.

Iz izloženog, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpavka

an